Чръвел (чъ) ~~черно като чръвел посл.~~ 1) ~~чъвен~~ се мисли да е на-
стоно, бубречка, сѫщото с'руското чръвел и — лица, Сауабіs, или
това що го казват в'Карлово вонещица. 2) предполага се да е
сиво и сѫщото със чръвер, стола. Черно като чръвел. посл.

Чръвер (чъ) стола; Затуеньа чъсти и черни като чръвер мус-
тапи. пб. 64. Сер. герм.

Чръвенье (то) чръканието, викането чръв. отъчението на
чръвевете, пчелите, мухите. Злоупотребено вмѣсто чръченье,
шрътенье, чрътенье, ръченье: Между тия овошки течаха мно-
го бистри изворчета с'приятно чръченье. Х. П. 71.

Чръвнѫ, сѫ. гл. дн. подструвам, подстрекавам, подбуждам: Хората
невнаили твърдѣ много и за земята; но все ги чръвнало нѣщо
и ги карало да се научат що има испод земята, и на що тя
стои. Л. Д. 1872. р. 98. в. чръкам, срв. и чръвя.

Чрук (чъ) бъзунак, рочо, и рочко. Чрук. Сб. в.

Чръсвица (та)?

Чрулек (чъ) от чрулѫ, тирѫ, търкам: Една вода бива тека, а дру-
га рѣзка: в'тървата сатуи'чъ се растопя и предобразява се
на дна, а в'последнята той образува чрулеци и прѣсича се
З. 248. прѣсича се и образува съсирено вещество от сатуи'чъ.

Чрулѫ, сѫ. гл. дн. 1) тирѫ, търкам едно нѣщо о друго, или едно
нѣщо с'друго: Най-сетнѣ той и с'тяхъ го чрулиа до толко щото
арапинъ се тобоми без да подбива. Сб. 24. 2) Начрулвам,
Ал нему ще му-
начрулѫ носъ; начрулили му ушитѣ. 3) очрулвам, разврѫ-
дам (за рана): то добрѣ е и да се обвие рана та с'кръпица,
каквото да се не чрули, защото може да се очрули раната та
Дасиатарска дѣтето чета. Л. Д. 1874 р. 86. 4) гнѣвам, гнѣвем,
Биѫ с'тъмка тръ-
чка, или с'бич. Често ликторетѣ така люто чрулѣха консулѣ-
тѣ си, дѣто тѣ по няколко недѣли се почесваха шилваретѣ.
пб. 15. 5) први. пис. чрули ли, чрули ти казвам; начрулисе, натрулисе.

Чрулѫ се гл. възвр. тирѫ се с'нѣщо и се търкам. Чрулѫ се, оч-
рулвам се.

Чрултарка (та) тоже що чрулъка игра.

Чръкам, гл. дн. (от викам чръв.
като чрук) вряя се под отамката
на нѣщо за да го подбадам, под-
струвам, подстрекавам. Срв. под
бѫдвам и прикаската за бъзу-
някъ, който и сѫдим стрелки
лицето "драм-драм недодрам" бъ.
дутката на лисицата. в. и чръ-
кам в'значението пѫдя.

Чръченье (то) от чрулѫ, дѣйствие
на тогова който чрули

Чръмеч (чъ) в. чръменье

Чръменье (то) дѣйствие на того-
ва който чрули.

Градски музей Сф